

Daniel

¹ Treće godine kraljevanja Jojakima, kralja Judeje, dođe Nabukodonozor, kralj Babilona, na Jeruzalem te ga opsjede. ² Gospodin mu dade u ruke Jojakima, kralja judejskog, i dio predmeta iz Doma Božjega; on ih dopremi u zemlju Šinear i pohrani predmete u riznici svojih bogova. ³ Kralj naredi Ašfenazu, starješini svojih dvorjanika, da dovede od Izraelaca nekoliko dječaka kraljevskoga ili velikaškog roda: ⁴ neka budu bez nedostatka, lijepi, vrsni u svakoj mudrosti, dobro poučeni i bistri, prikladni da stoje na kraljevu dvoru; Ašfenaz neka ih nauči pismu i jeziku Kaldejaca. ⁵ Kralj im odredi dnevni obrok od kraljevskih jela i od vina sa svoga stola. Neka se odgajaju tri godine, a poslije toga imali bi stajati pred kraljem. ⁶ Među njima bijahu Judejci: Daniel, Hananija, Mišael i Azarja. ⁷ Dvorjanički starješina nadjene im imena: Daniel će se zvati Baltazar, Hananija Šadrak, Mišael Mešak, Azarja Abed Nego. ⁸ Daniel je u srcu odlučio da se neće okaljati kraljevim jelima i vinom s njegova stola, pa zamoli dvorjaničkog starješinu da ga poštedi te se ne okalja. ⁹ Bog dade Danielu te nađe dobrohotnost i smilovanje u dvorjaničkog starješine. ¹⁰ Starješina reče Danielu: “Bojim se svoga gospodara kralja; on vam je odredio jelo i pilo, pa ako vidi da su vam lica mršavija nego u drugih dječaka vaše dobi, ja ću zbog vas biti kriv

pred kraljem.” ¹¹ Tada reče Daniel čuvaru koga bijaše dvorjanički starješina odredio Danielu, Hananiji, Mišaelu i Azarji: ¹² “Molim te, pokušaj sa svojim slugama deset dana: neka nam se daje povrće za jelo i voda za pilo. ¹³ Vidjet ćeš onda kakvi ćemo biti mi a kakvi dječaci koji jedu od kraljevih jela, pa učini sa svojim slugama po onome što budeš vidio.” ¹⁴ On pristade i stavi ih na kušnju deset dana. ¹⁵ A nakon deset dana oni bijahu ljepši i ugojeniji nego svi dječaci koji jeđahu od kraljevih jela. ¹⁶ Od tada čuvar dokinu njihova jela i obrok vina što su imali piti te im davaše povrća. ¹⁷ Ovoj četvorici dječaka dade Bog znanje i razumijevanje svih knjiga i mudrosti. Daniel razumijevaše viđenja i sne. ¹⁸ Pošto se navršilo vrijeme određeno od kralja da mu ih dovedu, dvorjanički starješina uvede ih pred Nabukodonozora. ¹⁹ Kralj razgovaraše s njima i među svima ne nađe se nijedan kao Daniel, Hananija, Mišael i Azarja. I tako oni ostadoše pred kraljem. ²⁰ I u svemu mudrom i umnom o čemu ih ispitivaše kralj nađe da su deset puta vrsniji od svih čarobnika i gatalaca što ih bijaše u svem njegovu kraljevstvu. ²¹ Daniel ostade ondje do prve godine kralja Kira.

2

¹ Druge godine Nabukodonozorova kraljevanja usni Nabukodonozor sanje: njegov se duh zbog toga uznemiri, a san ga ostavi. ² Kralj naredi da se pozovu čarobnici i gataoci, zaklinjači i zvjezdari da protumače kralju njegove sanje.

³ Dodoše dakle te stadoše pred kralja. Kralj im reče: “Usnih jednu sanju i moj se duh uznemiri od želje da razumijem sanju.” ⁴ Kaldejci odgovoriše kralju (aramejski): “O kralju, živ bio dovijeka! Pripovjedi svoju sanju slugama svojim, a mi ćemo ti otkriti njezino značenje.” ⁵ Kralj odgovori i reče zvjezdarima: “Moja je odluka neopoziva: ako mi ne kažete što sam snio i što san znači, bit ćete rastrgani u komade, a vaše će kuće postati smetišta. ⁶ No ako mi otkrijete moju sanju i njezino značenje, dobit ćete od mene darove i poklone i velike časti. Otkrijte mi dakle što sam snio i što san znači.” ⁷ Oni opet odgovoriše: “Neka kralj rekne svoju sanju slugama svojim, a mi ćemo mu otkriti njezino značenje.” ⁸ A kralj: “Dobro ja znam da želite dobiti na vremenu jer znate da je moja odluka neopoziva. ⁹ Ako mi ne kažete što sam snio, znači da me namjeravate obmanjivati varavim riječima i izmišljotinama dok nekako ne prođe vrijeme. Stoga, recite mi moj san, pa ću znati da li mi možete kazati i njegovo značenje!” ¹⁰ Zvezdari odgovoriše pred kraljem: “Nema na svijetu čovjeka koji bi takvo što mogao otkriti kralju. I stoga nijedan kralj, ma kako velik i moćan, takvo što ne traži od čarobnika, gataoca ili zvjezdara. ¹¹ Što tražiš, kralju, teško je, i nema ga tko bi to mogao otkriti kralju osim bogova, koji ne borave među smrtnicima.” ¹² Tada se kralj silno razgnjevi i razbjesni te naredi da se pogube svi mudraci babilonski. ¹³ Pošto je objavljena naredba da se ubiju mudraci, potražiše i Daniela

i njegove drugove da ih pogube. ¹⁴ No Daniel se mudrim i umnim riječima obrati na Arjoka, zapovjednika kraljevskih straža, koji bijaše izišao da pogubi mudrace babilonske. ¹⁵ On reče Arjoku, zapovjedniku kraljevu: “Zašto je kralj izdao tako strogu naredbu?” Arjok pripovjedi Danielu, ¹⁶ a Daniel otiđe kralju i zamoli da mu dade vremena te će kralju otkriti što san znači. ¹⁷ Daniel uđe u svoju kuću te sve kaza Hananiji, Mišaelu i Azarji, svojim drugovima, ¹⁸ da mole milosrđe u Boga Nebeskoga radi te tajne, da Daniel i njegovi drugovi ne poginu s drugim mudracima babilonskim. ¹⁹ I objavi se tajna Danielu u noćnom viđenju. A Daniel blagoslovi Boga Nebeskoga. ²⁰ Daniel prihvati riječ i reče: “Bilo ime Božje blagoslovljeno odvijeka do vijeka, njegova je mudrost i sila. ²¹ On mijenja doba i vremena, ruši i postavlja kraljeve, daje mudrost mudrima a znanje pronicavima. ²² On otkriva dubine i tajne, zna što je u tminama i svjetlost prebiva u njega. ²³ Tebe, o Bože otaca mojih, slavim i hvalim što si mi dao mudrost i jakost! Evo, objavio si mi ono što smo te molili, objavio si nam što kralj traži.” ²⁴ Daniel ode k Arjoku, kome bijaše kralj naredio da smakne mudrace babilonske. Uđe i reče mu: “Ne ubijaj mudraca babilonskih! Odvedi me kralju, pa ću mu otkriti što san znači.” ²⁵ Arjok žurno odvede Daniela kralju i reče: “Našao sam među izgnanicima judejskim čovjeka koji će kralju kazati što san znači.” ²⁶ Kralj reče Danielu (koji se zvaše Baltazar): “Jesi li kadar kazati mi san koji sam usnio

i što znači?” ²⁷ Daniel odgovori pred kraljem: “Tajnu koju istražuje kralj ne mogahu kralju otkriti mudraci, čarobnici, gataoci i zaklinjači; ²⁸ ali ima na nebu Bog koji objavljuje tajne i on je saopćio kralju Nabukodonozoru ono što će biti na svršetku dana. Evo tvoje sanje i onoga što ti se prividjelo na postelji: ²⁹ O kralju, na tvojoj ti postelji dođoše misli o tome što će se dogoditi kasnije, a Otkrivaatelj tajna saopćio ti je ono što će biti. ³⁰ Iako nemam mudrosti više nego ostali smrtnici, ta mi je tajna objavljena samo zato da njezino značenje saopćim kralju i da upoznaš misli svoga srca. ³¹ Ti si, o kralju, imao viđenje: gle, kip, golem kip, vrlo blistav, stajaše pred tobom, strašan za oči. ³² Tome kipu glava bijaše od čistog zlata, prsa i ruke od srebra, trbuh i bedra od mjedi, ³³ gnjati od željeza, a stopala dijelom od željeza, dijelom od gline. ³⁴ Ti si promatrao: iznenada se odvali kamen a da ga ne dodirnu ruka, pa udari u kip, u stopala od željeza i gline te ih razbi. ³⁵ Tada se smrvi najednom željezo i glina, mjed, srebro i zlato, i sve postade kao pljeva na gumnu ljeti i vjetar sve odnese bez traga. A kamen koji bijaše u kip udario postade veliko brdo te napuni svu zemlju. ³⁶ To bijaše sanja; a njezino ćemo značenje reći pred kraljem.” ³⁷ “Ti, o kralju, kralju kraljeva, komu Bog Nebeski dade kraljevstvo, silu moć i slavu - ³⁸ i u čije je ruke stavio, gdje god se našli, sinove ljudske, životinje poljske, ptice nebeske i postavio te gospodarom nad svim time - ti si glava od zlata. ³⁹ Poslije

tebe ustat će drugo kraljevstvo, slabije od tvoga, pa treće, od mjedi, koje će gospodariti svom zemljom. ⁴⁰ A četvrto kraljevstvo bit će tvrdo poput željeza, poput željeza koje sve satire i mrvli; kao željezo koje razbija, skršit će i razbit sva ona kraljevstva. ⁴¹ Stopala koja si vidio, dijelom glina a dijelom željezo, jesu podijeljeno kraljevstvo; imat će nešto od čvrstoće željeza prema onome što si vidio željezo izmiješano s glinom. ⁴² Prsti stopala, dijelom željezo a dijelom glina: kraljevstvo će biti dijelom čvrsto a dijelom krhko. ⁴³ A što si vidio željezo izmiješano s glinom: oni će se miješati ljudskim sjemenom, ali se neće držati zajedno, kao što se ni željezo ne da pomiješati s glinom. ⁴⁴ U vrijeme ovih kraljeva Bog Nebeski podići će kraljevstvo koje neće nikada propasti i neće prijeći na neki drugi narod. Ono će razbiti i uništiti sva ona kraljevstva, a samo će stajati dovijeka - ⁴⁵ kao što si vidio da se kamen s brijega odvalio a da ga ne dodirnu ruka te smrvio željezo, mjed, glinu, srebro i zlato. Veliki je Bog saopćio kralju što se ima dogoditi. Sanja je istinita, a tumačenje joj pouzdano.” ⁴⁶ Nato kralj Nabukodonozor pade ničice i pokloni se pred Danielom. Naredi da mu prinesu dar i kad. ⁴⁷ I reče kralj Danielu: “Zaista, vaš je bog Bog nad bogovima i gospodar nad kraljevima, Otkrivaatelj tajna, kad si mogao otkriti ovu tajnu.” ⁴⁸ Kralj uzvisi Daniela i dariva ga mnogim blistavim darovima. Postavi ga upraviteljem sve pokrajine babilonske i starješinom svih mudraca babilonskih. ⁴⁹ Daniel

zamoli kralja da odredi za upravitelje pokrajine babilonske Šadraka, Mešaka i Abed Nega, a Daniel ostade na kraljevu dvoru.

3

¹ Kralj Nabukodonozor odredi da se načini zlatni kip, visok šezdeset lakata i širok šest, i da ga postave u ravnici Duri, u pokrajini babilonskoj. ² Kralj Nabukodonozor pozva satrape, namjesnike, upravitelje, savjetnike, rizničare, suce i zakonoznance i sve namjesnike pokrajina da dođu na posvetu kipa što ga podiže kralj Nabukodonozor. ³ Tada se sakupiše satrapi, namjesnici, upravitelji, savjetnici, rizničari, suci i zakonoznanci i svi namjesnici pokrajinske vlasti na posvetu kipa što ga podiže kralj Nabukodonozor. I stadoše pred kip što podiže Nabukodonozor. ⁴ Glasnik proglasi: “O narodi, plemena i jezici, evo što vam se naređuje: ⁵ u času kad začujete zvuke roga, frule, citre, sambuke, psaltira, gajda i svakovrsnih drugih glazbala, bacite se na tlo i poklonite se zlatnome kipu što ga podiže kralj Nabukodonozor! ⁶ Tko se ne baci na tlo i ne pokloni, bit će smjesta bačen u peć užarenu.” ⁷ Zato, čim začuše zvuk roga, frule, citre, sambuke, psaltira, gajda i svakovrsnih drugih glazbala, baciše se na tlo svi narodi, plemena i jezici klanjajući se zlatnome kipu što ga podiže kralj Nabukodonozor. ⁸ Uto dođoše neki Kaldejci i optužiše Judejce. ⁹ Rekoše kralju Nabukodonozoru: “O kralju, živ bio dovi-jeka! ¹⁰ Ti si, kralju, naredio svakom čovjeku

koji začuje zvuke roga, frule, citre, sambuke, psaltira, gajda i svakovrsnih drugih glazbala da se baci na tlo i da se pokloni zlatnome kipu; ¹¹ a tko se ne baci na tlo i ne pokloni, da bude bačen u peć užarenu. ¹² A evo, ovdje su Judejci koje si postavio za upravitelje pokrajine babilonske: Šadrak, Mešak i Abed Nego. Ti ljudi ne mare za te, o kralju; oni ne štiju tvojih bogova i nisu se poklonili zlatnome kipu što si ga podigao.” ¹³ Nabukodonozor, bijesan i gnjevan, pozva Šadraka, Mešaka i Abed Nega. Odmah ih dovedoše pred kralja. ¹⁴ A Nabukodonozor im reče: “Je li istina, Šadrače, Mešače i Abed Nego, da vi ne štujete mojih bogova i da se ne klanjate zlatnome kipu što ga podigoh? ¹⁵ Jeste li voljni, čim začujete zvuk roga, frule, citre, sambuke, psaltira, gajda i svakovrsnih drugih glazbala, baciti se na tlo i pokloniti se kipu što ga načinih? Ako li mu se ne poklonite, bit ćete smjesta bačeni u peć užarenu; i koji je taj bog koji bi vas izbavio iz ruke moje?” ¹⁶ Šadrak, Mešak i Abed Nego odgovoriše kralju Nabukodonozoru: “Ne treba da ti odgovorimo na to. ¹⁷ Bog naš, kome služimo, može nas izbaviti iz užarene peći i od ruke tvoje, kralju; on će nas i izbaviti. ¹⁸ No ako toga i ne učini, znaj, o kralju: mi nećemo služiti tvojemu bogu niti ćemo se pokloniti kipu što si ga podigao.” ¹⁹ Na te riječi kralj Nabukodonozor uskipje bijesom, a lice mu se iznakazi na Šadraka, Mešaka i Abed Nega. ²⁰ On naredi da se peć ugrije sedam puta jače no inače i jakim ljudima iz svoje vojske zapovjedi

da svežu Šadraka, Mešaka i Abed Nega i bace u peć punu žarkoga ognja. ²¹ Svezaše ih, dakle, i u plaštevima, obući i kapama baciše u zažarenu peć. ²² Kako kraljeva zapovijed bijaše žurna a peć preko mjere užarena, plamen ubi ljude koji su bacali Šadraka, Mešaka i Abed Nega. ²³ A tri čovjeka - Šadrak, Mešak i Abed Nego - padoše svezani u zažarenu peć. ²⁴ I hodahu posred plamena hvaleći Boga, slaveći Gospoda. ²⁵ Stavši Azarja otvori usta i pomoli se usred ognja ovako: ²⁶ "Blagoslovljen i hvaljen budi, Gospode, Bože otaca naših, i neka ime tvoje bude slavljeno dovijeka! ²⁷ Pravedan si u svemu što učini nama, sva su tvoja djela istinita, svi tvoji putovi pravi, svi tvoji sudovi istina. ²⁸ Po pravdi si presudio u svemu što si poslao na nas i na sveti grad otaca naših, Jeruzalem: zbog naših si grijeha ovako postupio s nama, u istini i pravednosti. ²⁹ Zgriješili smo i počinili bezakonje odmetnuvši se od tebe, sagriješili teško; ne slušasmo naredbe tvoje. ³⁰ Nismo ih čuvali i nismo vršili što nam bijaše naređeno za naše dobro. ³¹ Sve što si poslao na nas, sve što si nam učinio, pravedno si učinio. ³² Kad si nas predao u ruke bezakonika, dušmana naših, najgorih odmetnika, i kralju nepravednom, najgorem na zemlji, ³³ te danas ne smijemo otvoriti usta: sramota i ruglo pokrivaju one koji ti služe i tebi se klanjaju. ³⁴ O, ne zapusti nas zauvijek, zbog imena svoga, i ne razvrgni Saveza svoga, ³⁵ ne uskrati nam svoje milosrđe zbog Abrahama, miljenika svoga; zbog Izaka, sluge svojega; zbog Izraela, sveca svojega,

³⁶ kojima si obećao umnožit' potomstvo kao zvijezde nebeske i kao pijesak na obali morskoj. ³⁷ Gospode, postadosmo najmanji među narodima, prezreni po svoj zemlji poradi grijeha svojih. ³⁸ Nemamo sada vojvode, proroka, kneza, paljenice, klanice, prinosa, kada, ni mjesta gdje da prinesemo prvence tebi ³⁹ Ći da nađemo milosrđe. No primi nas slomljene duše, duha ponizna! ⁴⁰ Kao paljenice ovnova i bikova, kao tisuće pretilih janjaca - takva nek' bude žrtva naša pred tobom danas da nas pomiri s tobom - jer se neće postidjeti oni koji se u te uzdaju. ⁴¹ Odsada ćemo svim srcem slijediti tebe, tebe se bojati i tražiti lice tvoje. ⁴² Ne postidi nas, već postupaj s nama po blagosti svojoj, po velikoj ljubavi svojoj! ⁴³ Izbavi nas, kao nekoć, čudesima svojim, proslavi ime svoje, Gospode! ⁴⁴ Neka se postide oni koji zlo čine slugama tvojim: neka se postide svoga nasilja i neka im sila skršena bude! ⁴⁵ Nek' znaju da si ti jedini Bog i Gospod, slavan po svoj zemlji!" Anđeo Gospodnji u užarenoj peći ⁴⁶ Kraljeve sluge koje ih bijahu bacile u peć neprestano poticahu oganj zemnim uljem, smolom, kućinama i vinjagom, ⁴⁷ tako te plamen lizaše četrdeset i devet lakata iznad peći. ⁴⁸ Buknuvši, spali Kaldejce koji se nađoše oko peći. ⁴⁹ No Anđeo Gospodnji siđe u peć k Azarji i njegovim drugovima; izagna plamen ognja iz peći ⁵⁰ te usred peći puhaše kao rosni lahor, a oganj ih ne dodirnu niti im zadade bol ili kakvu neugodnost. Pjesma triju mladića ⁵¹ Tada sva trojica zapjevaše u peći jednim glasom,

slaveći i blagoslivljajući Boga: ⁵² “Blagoslovljen budi, Gospodine, Bože otaca naših, hvaljen i uzvisivan do vijeka! Blagoslovljeno, slavno i sveto ime tvoje, hvaljeno i uzvisivano do vijeka! ⁵³ Blagoslovljen budi u Domu svete slave svoje, hvaljen i slavljén do vijeka! ⁵⁴ Blagoslovljen budi na prijestolju kraljevstva svoga, hvaljen i uzvisivan do vijeka! ⁵⁵ Blagoslovljen, ti što istražuješ bezdane i sjediš nad kerubima, hvaljen i uzvisivan do vijeka! ⁵⁶ Blagoslovljen budi na svodu nebeskom, hvaljen i slavljén do vijeka! ⁵⁷ Sva djela Gospodnja, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga do vijeka! ⁵⁸ Anđeli Gospodnji, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga do vijeka! ⁵⁹ Nebesa, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga do vijeka! ⁶⁰ Sve vode nad nebesima, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga do vijeka! ⁶¹ Sve sile Gospodnje, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga do vijeka! ⁶² Sunce i mjeseče, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga do vijeka! ⁶³ Zvijezde nebeske, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga do vijeka! ⁶⁴ Sve kiše i rose, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga do vijeka! ⁶⁵ Svi vjetrovi, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga do vijeka! ⁶⁶ Ognju i žare, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga do vijeka! ⁶⁷ Studeni i vrućino, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga do vijeka! ⁶⁸ Rose i mrazovi, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga do vijeka! ⁶⁹ Lede i studeni, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga do vijeka!

⁷⁰ Tuče i snijezi, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga do vijeka! ⁷¹ Noći i dani, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga do vijeka! ⁷² Svjetlo i tmino, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga do vijeka! ⁷³ Munje i oblaci, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga do vijeka! ⁷⁴ Zemlja neka blagoslivlje Gospoda: neka ga hvali i uzvisuje do vijeka! ⁷⁵ Bregovi i brežuljci, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga do vijeka! ⁷⁶ Sve raslinstvo na zemlji, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga do vijeka! ⁷⁷ Izvori, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga do vijeka! ⁷⁸ Mora i rijeke, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga do vijeka! ⁷⁹ Kitovi i sve što se miče u vodama, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga do vijeka! ⁸⁰ Ptice nebeske, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga do vijeka! ⁸¹ Sve divlje i pitome životinje, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga do vijeka! ⁸² Sinovi ljudski, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga do vijeka! ⁸³ Izraele, blagoslivljajte Gospoda: hvali i uzvisuj ga do vijeka! ⁸⁴ Svećenici Gospodnji, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga do vijeka! ⁸⁵ Sluge Gospodnje, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga do vijeka! ⁸⁶ Dusi i duše pravednih, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga do vijeka! ⁸⁷ Sveti i ponizni srcem, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga do vijeka! ⁸⁸ Hananijo, Azarjo, Mišaele, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga do vijeka! Jer on nas je spasio od Podzemlja,

on nas je istrkao iz ruke smrti, on nas je izbavio iz peći užarene, on nas je izbavio iz plamena. ⁸⁹ Slavite Gospoda jer je dobar, jer je vječna ljubav njegova! ⁹⁰ Svi štovatelji Gospodnji, blagoslivljajte Boga nad bogovima, hvalite i zahvaljujte, jer vječna je ljubav njegova!”]

⁹¹ Tada se kralj Nabukodonozor zaprepasti i brzo ustade. Zapita svoje savjetnike: “Nismo li bacili ova tri čovjeka svezana u oganj?” Oni odgovoriše: “Jesmo, kralju!” ⁹² On reče: “Ali ja vidim četiri čovjeka, odriješeni šeću po vatri i ništa im se zlo ne događa; četvrti je sličan sinu Božjemu.” ⁹³ Nabukodonozor priđe vratima užarene peći i viknu: “Šadrač, Mešak i Abed Nego, sluge Boga Višnjega, iziđite i dođite ovamo!” Tada iziđoše iz ognja Šadrak, Mešak i Abed Nego. ⁹⁴ Sakupiše se satrapi, starješine, upravitelji i kraljevi savjetnici da vide te ljude: oganj ne bijaše nudio njihovu tijelu, kosa im na glavi neopaljena, plaštevima im neoštećeni, nikakav se zadah ognja ne bijaše uhvatio njih. ⁹⁵ Nabukodonozor viknu: “Blagoslovljen bio Bog Šadrakov, Mešakov i Abed Negov, koji je poslao svog anđela i izbavio svoje sluge, one koji se uzdahnu u njega te se ne pokoriše kraljevoj naredbi, već radije predadoše svoje tijelo ognju negoli da štuku ili se klanjaju drugome osim svome Bogu! ⁹⁶ Naređujem dakle: O narodi, plemena i jezici, svatko između vas tko bi pogrdio Boga Šadrakova, Mešakova i Abed Negova neka bude raskomadano, a njegova kuća pretvorena u smetlište, jer nema boga koji bi

mogao izbaviti kao ovaj.” ⁹⁷ Tada kralj uzvisi Šadraka, Mešaka i Abed Nega na visoke položaje u pokrajini babilonskoj. ⁹⁸ Nabukodonozor, kralj, svim plemenima, narodima i jezicima po svoj zemlji: Obilovali mirom! ⁹⁹ Svidjelo mi se obznaniti vam znakove i čudesa što ih na meni učini Bog Svevišnji. Znakovi njegovi kako su veliki! Čudesa njegova kako silna! Kraljevstvo njegovo - kraljevstvo vječno! Vlast njegova za sva pokoljenja!

4

¹ Ja, Nabukodonozor, življah mirno u svojoj kući i sretno u svojoj palači, ² kad vidjeh sanju koja me uplašila. Utvare i viđenja što su mi se na mom ležaju vrzla po glavi uznemiriše me. ³ I naredih: neka mi pozovu sve mudrace babilonske da mi kažu što sanja znači. ⁴ Dođoše gataoci, čarobnici, zvjezdari i tumači znakova: ja im rekoh svoju sanju, a oni mi ne znadoše reći njezino značenje. ⁵ Tada dođe preda me Daniel, koji je nazvan Baltazar prema imenu moga boga, i u komu prebiva duh Boga Svetoga. Ja mu pripovjedih svoju sanju: ⁶ “Baltazare, starješino gatalaca, znam da u tebi prebiva duh Boga Svetoga i da ti nijedna tajna nije preteška: evo sanje što je imah: daj mi njezino značenje. ⁷ Evo viđenja što mi se na postelji vrzlo po glavi: Pogledam, kad evo jedno stablo usred zemlje vrlo veliko. ⁸ Stablo poraste, postade snažno, visina mu doseže nebo, vidjelo se s krajeva zemlje. ⁹ Krošnja mu bijaše lijepa, plodovi

obilni; na njemu je bilo hrane za sve, u njegovoj sjeni počivaše zvijerje poljsko, na njegovim se granama gnijezdile ptice nebeske i svako se tijelo hranilo od njega. ¹⁰ Ja promatrah viđenja što su mi se na mojoj postelji vrzla po glavi kad, evo, Stražar, Svetac, silazi s neba, ¹¹ silnim glasom viče: 'Posijecite stablo, okrešite mu grane, počupajte mu lišće, pobacajte plodove! Neka se životinje razbjegnu ispod njega i ptice s grana njegovih! ¹² U zemlji ostavite panj i korijenje u gvozdanim i mjedenim okovima, u travi poljskoj! Neka ga pere rosa nebeska, i travu zemaljsku neka dijeli sa zvijerjem poljskim! ¹³ Neka mu se promijeni srce čovječje, srce životinjsko nek' mu se dade! Sedam vremena neka prođe nad njim! ¹⁴ Tako su presudili Stražari, tako su odlučili Sveci, da sve živo upozna kako Svevišnji ima vlast nad kraljevstvom ljudskim: on ga daje kome hoće i postavlja nad njim najnižega od ljudi!' ¹⁵ Ovo je sanja što je vidjeh ja, kralj Nabukodonozor. A ti, Baltazare, reci mi njezino značenje, jer mi nijedan od mudraca moga kraljevstva to ne može reći; ti možeš, jer u tebi je duh Boga Svetoga." ¹⁶ Tada se Daniel, nazvan Baltazar, načas smete i prestraši u svojim mislima. Kralj reče: "Baltazare, ne daj se zbuniti ovom sanjom i njezinim značenjem!" Baltazar odgovori: "Gospodaru moj, ova sanja neka bude tvojim dušmanima i njezino značenje tvojim mrziteljima! ¹⁷ Stablo koje si vidio, veliko i snažno, koje seže sve do neba i vidi se po svoj zemlji, ¹⁸ krošnje lijepe i plodova obilnih na

kojem bijaše hrane za sve i pod kojim počiva zvi-
jerje poljsko, a na njegovim se granama gnijezde
ptice nebeske: ¹⁹ to si ti, o kralju, koji si velik i
moćan, veličina ti se povećala i dosegla do neba,
a tvoja vlast do krajeva zemlje. ²⁰ A što je vidio
kralj kako Stražar, Svetac, silazi s neba te govori:
'Posijecite stablo, raskomadajte ga, no njegov
panj i korijenje ostavite u zemlji, u gvođenim i
mjedanim okovima, u travi poljskoj, neka ga pere
rosa nebeska i dio neka mu bude sa zvijerjem
poljskim dok ne prođe sedam vremena nad njim'
- ²¹ ovo je značenje, o kralju, odluka Svevišnjega
što će se ispuniti na mom gospodaru kralju:
²² Izagnat će te iz društva ljudi i sa životinjama
ćeš poljskim boraviti; hranit ćeš se travom kao
goveda, tebe će prati rosa nebeska; sedam će
vremena proći nad tobom dok ne upoznaš da
Svevišnji ima vlast nad kraljevstvom ljudskim
i da ga daje kome on hoće. ²³ A što se reklo
'Ostavite panj i korijenje stabla' - tvoje će se kral-
jevstvo obnoviti čim spoznaš da Nebesa imaju
svu vlast. ²⁴ Zato, kralju, neka ti bude mio moj
savjet: iskupi svoje grijehе pravедnim djelima
i svoja bezakonja milosrđem prema siromasima,
da bi ti potrajala sreća." ²⁵ Sve se to dogodi kralju
Nabukodonozoru. ²⁶ Dvanaest mjeseci kas-
nije, šetajući babilonskim kraljevskim dvorom,
²⁷ kralj govoraše: "Nije li to taj veliki Babilon
što ga ja sagradih da mi bude kraljevskom
prijestolnicom - snagom svoje moći, na slavu
svoga veličanstva?" ²⁸ Još bijahu te riječi u
ustima njegovim kad s neba dođe glas: "Tebi se

objavljuje, kralju Nabukodonozore! Kraljevstvo ti se oduzelo; ²⁹ bit ćeš izagnan iz društva ljudi, sa životinjama ćeš poljskim boraviti; hranit ćeš se travom kao goveda, i sedam će vremena proći nad tobom dok ne spoznaš da Svevišnji ima vlast nad kraljevstvom ljudskim, i da ga on daje kome hoće.” ³⁰ I smjesta se riječ izvrši na Nabukodonozoru: bi izagnan iz društva ljudi, jeđaše travu kao goveda, prala ga rosa nebeska; vlasi mu narastoše poput orlova perja, a njegovi nokti kao ptičje pandže. ³¹ “Pošto se navršise određeni dani, ja, Nabukodonozor, podigoh oči prema nebu, razum mi se vrati, tada blagoslovih Svevišnjega hvaleći i uzvisujući onoga koji živi dovijeka: njegovo je kraljevstvo - kraljevstvo vječno, njegova je vlast za sva pokoljenja. ³² Stanovnici zemlje - upravo kao da ih i nema: po svojoj volji postupa on s vojskom nebeskom i sa žiteljima zemaljskim. Nitko ne može zaustaviti njegovu ruku ili mu kazati: 'Što to radiš?' ³³ U isti čas razum mi se vrati, i na slavu moje kraljevske časti vrati mi se veličanstvo i sjaj; moji me savjetnici i velikaši potražiše, bih uspostavljen u kraljevsku čast i moja veličina još poraste. ³⁴ Sada ja, Nabukodonozor, hvalim, uzvisujem i slavim Kralja nebeskoga, čija su sva djela istina, svi putovi pravda i koji može poniziti one koji hode u oholosti.”

5

¹ Kralj Baltazar priredi veliku gozbu tisući svojih velikaša; s njima je pio vino. ² Opijen vinom, Baltazar naredi da se donese zlatno i srebrno

suđe koje njegov otac Nabukodonozor bijaše oteo iz jeruzalemskog Svetišta, pa da iz njega pije kralj, njegovi velikaši, njegove žene i suložnice. ³ Donesoše dakle zlatno i srebrno suđe oteto iz Božjega doma u Jeruzalemu i stadoše piti iz njega kralj i njegovi velikaši, njegove žene i suložnice. ⁴ Pili su vino i slavili svoje bogove od zlata i srebra, mjedi i željeza, drva i kamena. ⁵ Iznenada se pojaviše prsti čovječje ruke koji stadoše pisati, nasuprot velikom svijećnjaku, po okrečenu zidu kraljevskog dvora, i kralj vidje dlan ruke koja pišaše. ⁶ Kralj probljedje, misli ga uznemiriše, zglobovi njegovih kukova popustiše i koljena mu stadoše udarati jedno o drugo. ⁷ Glasno dozva čarobnike, zvjezdare i gataoce. I reče kralj mudracima babilonskim: “Tko pročita ovo pismo i otkrije mi njegov smisao, bit će obučen u grimiz, oko vrata nosit će zlatan lanac i bit će treći u kraljevstvu.” ⁸ Pristupe svi mudraci kraljevi, ali ne mogoše pročitati pismo niti mu otkriti značenje. ⁹ Kralj se Baltazar zbog toga silno uplaši, probljedje, a njegovi velikaši ostadoše zbunjeni. ¹⁰ Kraljica, čuvši riječi kralja i velikaša, uđe u gozbenu dvoranu i reče: “Kralju, živ bio dovijeka! Neka se tvoje misli ne uznemiruju i tvoje lice neka ne blijedi! ¹¹ Ima u tvome kraljevstvu čovjek u kome prebiva duh Boga Svetoga. Još za vremena tvoga oca nađe se u njemu svjetlo, razum i mudrost slična mudrosti bogova. I zato ga kralj Nabukodonozor, otac tvoj, imenova starješinom čarobnika, gatalaca, zvjezdara i mudraca. ¹² Budući da se u tom Danielu - koga kralj bijaše nazvao Baltazarom -

našao duh izvanredan, znanje, bistrina, vještina da tumači sanje, da rješava zagonetke i da razrješuje teškoće, pozovi stoga Daniela i on će ti kazati značenje.”¹³ Dovedoše Daniela pred kralja, a kralj ga upita: “Jesi li ti Daniel, jedan od izgnanika judejskih koje dovede iz Judeje kralj moj otac?”¹⁴ Čujem da duh Božji prebiva na tebi i da je u tebi svjetlo, razum i mudrost izvanredna.¹⁵ Dovedoše mi mudrace i čarobnike da pročitaju ovo pismo i da mi reknu njegovo značenje, ali oni nisu kadri otkriti mi njegov smisao.¹⁶ A čujem da si ti kadar dati tumačenja i da razrješuješ teškoće. Ako si dakle kadar pročitati ovo pismo i reći mi njegovo značenje, bit ćeš odjeven u grimiz i nosit ćeš zlatan lanac oko vrata i bit ćeš treći u kraljevstvu.”¹⁷ Daniel prihvati riječ i odgovori kralju: “Tvoji darovi neka ti ostanu, i svoje poklone daj drugima! A ja ću pročitati ovo pismo kralju i kazat ću mu njegovo značenje.¹⁸ O kralju, Bog je Svevišnji dao kraljevstvo, veličinu, veličanstvo i slavu Nabukodonozoru, ocu tvome.¹⁹ Zbog veličine koju mu bijaše dao drhtahu od straha pred njim narodi, plemena i jezici: on ubijaše po svojoj volji, ostavljaše na životu koga je htio, uzdizaše koga je htio, ponizivaše koga je htio.²⁰ No kad mu se srce uzdiglo i duh uzobijestio do drskosti, tada bi oboren sa svoga kraljevskog prijestolja i slava mu bijaše oduzeta.²¹ Bi izagnan iz ljudskog društva i srce mu posta slično životinjskom: prebivaše s divljim magarcima; poput goveda jeđaše travu; nebeska je rosa prala njegovo tijelo,

dok ne spozna da Svevišnji Bog ima vlast nad kraljevstvom ljudskim i stavlja mu na čelo onoga koga on hoće. ²² No ti, Baltazare, sine njegov, nisi ponizio srce svoje, iako si znao sve ovo: ²³ ti si se podigao protiv Gospoda Nebeskoga, dao si da ti donesu suđe iz njegova Doma i pili ste vino iz njega ti, tvoji velikaši, tvoje žene i tvoje suložnice, hvaleći bogove od zlata i srebra, od mjedi i željeza, od drva i kamena, koji ne vide, ne čuju niti razumiju, a nisi dao slavu Bogu koji u svojoj ruci drži dah tvoj i sve tvoje putove. ²⁴ I zato on posla ovu ruku koja napisa ovo pismo.” ²⁵ “A evo što je napisano: Mene, Mene, Tekel, Parsin. ²⁶ A te riječi znače: Mene: izmjerio je Bog tvoje kraljevstvo i učinio mu kraj; ²⁷ Tekel: bio si vagnut na tezulji i nađen si prelagan; ²⁸ Parsin: razdijeljeno je tvoje kraljevstvo i predano Medijcima i Perzijancima.” ²⁹ Tada Baltazar naredi da Daniela obuku u grimiz, da mu oko vrata objese zlatan lanac i da ga proglase trećim u kraljevstvu. ³⁰ Iste te noći kaldejski kralj Baltazar bi ubijen.

6

¹ A Darije Medijac preuze kraljevstvo, star već šezdeset i dvije godine. ² Svidjelo se Dariju da postavi nad svojim kraljevstvom stotinu i dvadeset satrapa da budu nad svim kraljevstvom. ³ Njima na čelo stavi tri pročelnika - Daniel bijaše jedan od njih - kojima će satrapi polagati račun da se ne bi dosađivalo kralju. ⁴ Daniel se toliko ističaše svojim izvanrednim duhom iznad pročelnika i satrapa te kralj mišljaše

da ga postavi nad svim kraljevstvom. ⁵ Tada pročelnici i satrapi stadoše tražiti povod, što god oko državne uprave, zbog čega bi mogli optužiti Daniela; ali ne mogoše na njemu naći ništa takvo, ništa zbog čega bi ga prekorili, jer bijaše vjeran, na njemu ni nemara ni ogrešenja. ⁶ Ti ljudi rekoše tada: “Nećemo naći nikakva povoda protiv Daniela, osim da nađemo nešto protiv njega u zakonu njegova Boga.” ⁷ Tada pročelnici i satrapi navališe na kralja te mu rekoše: “O kralju Darije, živ bio dovijeka! ⁸ Svi pročelnici kraljevstva, predstojnici i satrapi, savjetnici i namjesnici složiše se u tome da bi trebalo da kralj izda naredbu i zabranu: svaki onaj koji bi u roku od trideset dana upravio molbu bilo na kojega boga ili čovjeka, osim na tebe, o kralju, bit će bačen u lavsku jamu. ⁹ O kralju, potvrdi tu zabranu i potpiši naredbu da bude neopoziva prema nepromjenljivom medijsko-perzijskom zakonu!” ¹⁰ Nato kralj Darije potpisa pismo i zabranu. ¹¹ Saznavši Daniel da je spis potpisan, otiđe u svoju kuću. Prozori gornje sobe bijahu otvoreni prema Jeruzalemu. Tu je on tri puta na dan padao na koljena blagoslivljajući, moleći i hvaleći Boga, kako je uvijek činio. ¹² Oni ljudi nahrupiše i nađoše Daniela gdje moli i zaziva svoga Boga. ¹³ Tada odoše i pred kraljem se pozvaše na kraljevsku zabranu: “Zar ti nisi potpisao zabranu prema kojoj će svaki onaj koji bi u vremenu od trideset dana upravio molbu na nekoga boga ili čovjeka, osim na tebe, biti bačen u lavsku

jamu?” Kralj odgovori: “Tako je odlučeno po nepromjenljivom medijsko-perzijskom zakonu.”
¹⁴ Tada rekoše kralju: “Daniel, onaj od izgnanika judejskih, ne mari za tebe, o kralju, ni za tvoju zabranu koju si potpisao: tri puta na dan obavlja svoju molitvu.”¹⁵ Čuvši te riječi, kralj se vrlo ražalosti i odluči spasiti Daniela. Sve do sunčeva zalaza nastojaše da ga spasi.¹⁶ Ali oni ljudi navališe na kralja govoreći: “Znaj, o kralju, da prema medijsko-perzijskom zakonu nijedna kraljevska zabrana ili odluka ne može biti opozvana!”¹⁷ Tada kralj naredi da dovedu Daniela i da ga bace u lavsku jamu. Kralj reče Danielu: “Bog tvoj, kome tako postojano služiš, neka te izbavi.”¹⁸ Donesoše kamen i staviše ga jami na otvor. Kralj ga zapečati prstenom svojim i prstenom svojih velikaša, da se ništa ne mijenja za Daniela.¹⁹ Kralj se vrati u svoj dvor i provede noć ne okusivši jela i ne dopustivši da mu dovedu suložnice. Nije mogao usnuti.²⁰ Kralj ustade u ranu zoru, kad se danilo, i pođe brzo k lavskoj jami.²¹ Kad se primače blizu, viknu žalosnim glasom Danielu: “Daniele, slugo Boga živoga, je li te Bog, kome postojano služiš, mogao izbaviti od lavova?”²² Daniel odgovori: “O kralju, živ bio dovijeka!²³ Moj je Bog poslao svog Anđela; zatvorio je ralje lavovima te mi ne naudiše, jer sam nedužan pred njim. Pa i pred tobom, o kralju, ja sam bez krivice.”²⁴ Kralj se vrlo obradova i naredi da Daniela izvade iz jame. Izvadiše Daniela iz jame neozlijeđena, jer se bijaše uzdao u svoga Boga.²⁵ Kralj zapovjedi da dovedu one ljude koji bijahu optužili Daniela

i da ih bace u lavsku jamu - njih, njihove žene i njihovu djecu: i prije nego dodirnuše tlo, lavovi ih zgrabiše i smrviše im kosti. ²⁶ Nato kralj Darije napisa svim plemenima, narodima i jezicima što stanuju po svojoj zemlji: “Obilovali mirom! ²⁷ Evo naredbe koju donosim: u svemu mojem kraljevstvu neka se ljudi boje i neka dršću pred Bogom Danielovim: On je Bog živi, on ostaje dovijeka! Njegovo kraljevstvo neće propasti, njegovoj vlasti nema kraja! ²⁸ On izbavlja i spasava, čini znake i čudesa na nebesima i na zemlji! On je spasio Daniela iz šapa lavljih!” ²⁹ Daniel bijaše sretan za vladanja Darija i za vladanja Kira Perzijanca.

7

¹ Prve godine Baltazara, kralja babilonskoga, usni Daniel san: utvare mu se na postelji vrzle glavom. Sažeto zapisa što je usnio. ² Kazivaše ovako: Noću u viđenju pogledah, kad eno: četiri vjetra nebeska uzbibaše veliko more. ³ Četiri goleme nemani iziđoše iz mora, svaka drukčija. Prva bijaše kao lav, a krila joj orlovska. ⁴ Dok je promatrah, krila joj se išcupaše, diže se ona sa zemlje i uspravi na noge kao čovjek, i bijaše joj dano srce čovječje. ⁵ Kad eno druga neman: gle, sasvim drukčija: kao medvjed, s jedne strane uspravljena, tri joj rebra u raljama, među zubima. I bijaše joj rečeno: “Ustani, nažderi se mesa!” ⁶ Gledah dalje, i evo: treća neman kao leopard, na leđima joj četiri ptičja krila: imaše četiri glave, i dana joj je moć. ⁷ Zatim, u noćnim

viđenjima, pogledah, kad eno: četvrta neman, strahovita, užasna, izvanredno snažna: imaše velike gvozdene zube; ona žderaše, mrvljaše, a što preostade, gazila je nogama. Razlikovala se od prijašnjih nemani i imaše deset rogova. ⁸ Promatrah joj robove, i gle: među njima poraste jedan mali rog; i pred tim se rogom iščupaše tri prijašnja roga. I gle, na tome rogu oči kao oči čovječje i usta koja govorahu velike hule. ⁹ Gledao sam: Prijestolja bjehu postavljena i Pradavni sjede. Odijelo mu bijelo poput snijega; vlasi na glavi kao čista vuna. Njegovo prijestolje kao plamenovi ognjeni i točkovi kao žarki oganj. ¹⁰ Rijeka ognjena tekla, izvirala ispred njega. Tisuću tisuća služahu njemu, mirijade stajahu pred njim. Sud sjede, knjige se otvoriše. ¹¹ Ja gledah tada, zbog buke velikih hula što ih govoraše rog, i dok gledah, neman bi ubijena, njezino tijelo raskomadano i predano ognju. ¹² Ostalim nemanima vlast bi oduzeta, ali im duljina života bi na jedno vrijeme i rok. ¹³ Gledah u noćnim viđenjima i gle, na oblacima nebeskim dolazi kao Sin čovječji. On se približi Pradavnome i dovedu ga k njemu. ¹⁴ Njemu bi predana vlast, čast i kraljevstvo, da mu služe svi narodi, plemena i jezici. Vlast njegova vlast je vječna i nikada neće proći, kraljevstvo njegovo neće propasti. ¹⁵ Meni, Danielu, smete se zbog toga sav duh, viđenja mi se vrzoše glavom, svega me prestraviše. ¹⁶ Pristupih jednome od onih koji stajahu ondje i zamolih ga da mi rekne istinu o svemu tome. On mi odgovori i kaza

mi značenje: ¹⁷ “One četiri goleme nemani jesu četiri kralja koji će se dići na zemlji. ¹⁸ Ali će od njih kraljevstvo preuzeti Sveci Svevišnjega i oni će ga posjedovati za vijeke vjekova.” ¹⁹ Zaželjeh tada saznati istinu o četvrtoj nemani, onoj koja se razlikovaše od svih drugih, bila izvanredno strašna, imala gvozdene zube i mjedene pandže i koja je žderala i mrvila i nogama gazila što preostaje; ²⁰ i o deset rogova što bijahu na njezinoj glavi, i o drugom rogu koji poraste dok tri prva otpadoše - o rogu koji imaše oči i usta što govorahu velike hule i koji bijaše veći nego drugi rogovi. ²¹ I gledao sam kako ovaj rog ratuje protiv Svetaca te ih nadvladava, ²² dok ne dođe Pradavni, koji dosudi pravdu Svecima Svevišnjega, i dok ne dođe vrijeme kad Sveci zaposjedoše kraljevstvo. ²³ On reče: “Četvrta neman bit će četvrto kraljevstvo na zemlji, različito od svih kraljevstava. Progutat će svu zemlju, zgazit' je i smrviti. ²⁴ A deset rogova: Od ovoga kraljevstva nastat će deset kraljeva, a iza njih će se podići jedan drugi različit od onih prvih - i oborit će tri kralja. ²⁵ On će huliti na Svevišnjega, zatirati Svece Svevišnjega; pomišljat će da promijeni blagdane i Zakon, i Sveci će biti predani u njegove ruke na jedno vrijeme i dva vremena i polovinu vremena. ²⁶ Tada će sjesti Sud, vlast mu oduzeti, razoriti, sasvim uništiti. ²⁷ A kraljevstvo, vlast i veličanstvo pod svim nebesima dat će se puku Svetaca Svevišnjega. Kraljevstvo njegovo kraljevstvo je vječno, i sve vlasti služit će mu

i pokoravati se njemu.” ²⁸ Ovdje se završava izvještaj. Ja, Daniel, bijah vrlo potresen u svojim mislima i lice mi probljedje, ali sve ovo sačuvah u srcu svojem.

8

¹ Treće godine kralja Baltazara ukaza se meni, Danielu, viđenje poslije onoga koje mi se ukazalo prije. ² Gledah viđenje, i dok gledah, nađoh se u Šušanu, čvrstu gradu u pokrajini Elamu; i u viđenju se vidjeh na rijeci Ulaju. ³ Podigoh oči, i gle: ovan stajaše kraj rijeke. Imaše dva roga: oba roga visoka, no jedan viši nego drugi, a onaj viši narastao poslije. ⁴ Gledah kako ovan bude na zapad, na sjever i jug. Nijedna mu se životinja ne mogaše oprijeti, ništa mu ne mogaše izbjeći. Činio je što je htio, osilio se. ⁵ Dok sam promatrao, gle: jarac dolazi sa zapada povrh sve zemlje, ne dodirujući tla; jarac imaše silan rog među očima. ⁶ Približi se dvorogom ovnu kojega bijah vidio gdje stoji kraj rijeke i potrča na njega u svoj žestini svoje snage. ⁷ Vidjeh kako se približi ovnu: bijesno udari na ovna i slomi mu oba roga, a ovan nije imao snage da mu se opre; obori ga jarac na zemlju i stade ga nogama gaziti; nikoga ne bijaše da spasi ovna. ⁸ Jarac osili veoma, ali kad osili, veliki se rog slomi, a na njegovu mjestu izrastoše četiri velika roga prema četiri vjetra nebeska. ⁹ Iz jednoga od njih izbi malen rog, ali taj silno poraste prema jugu i istoku, prema Divoti. ¹⁰ On poraste sve do Nebeske vojske, obori na zemlju

neke iz Vojske i od zvijezda pa ih zgazi nogama. ¹¹ Poraste sve do Zapovjednika Vojske, oduze mu svagdašnju žrtvu i razori mu njegovo Sveto mjesto. ¹² Vojska se digla na žrtvu svagdašnju zbog opaçine, na zemlju oborila istinu i uspje u svemu što činjaše. ¹³ Tada çuh gdje jedan Svetac govori, a drugi Svetac upita onoga koji govoraše: “Dokle će trajati ovo viđenje o svagdašnjoj žrtvi i o opaçini što pustoši i gazi Svetište i Vojsku?” ¹⁴ Odgovori: “Još dvije tisuće i tri stotine večeri i jutara; tada će Svetište biti očišćeno.” ¹⁵ Kad sam ja, Daniel, gledajući ovo viđenje, tražio da ga razumijem, gle, preda me stade kao neki çovjek. ¹⁶ Zaçuh glas çovjeçji gdje viçe preko Ulaja: “Gabriele, objasni mu to viđenje!” ¹⁷ On pođe onamo gdje stajah i kad mi se približi, strah me obuze i padoh na lice. On mi reçe: “Sine çovjeçji, razumij: jer ovo je viđenje za vrijeme posljednje.” ¹⁸ On još govoraše, a ja se onesvijestih, padoh na zemlju. On me dotaçe i uspravi na mom mjestu. ¹⁹ I reçe: “Evo, kazat ću ti što će doći na kraju gnjeva, najavljeni svršetak. ²⁰ Ovan što si ga vidio - njegova dva roga - to su kraljevi Medije i Perzije. ²¹ Rutavi jarac jest kralj Grčke; veliki rog među njegovim očima jest prvi kralj; ²² slomljeni rog i četiri roga što izbiše na njegovu mjestu, to su četiri kraljevstva što će izići iz njegova naroda, ali neće imati njegovu moć. ²³ I potkraj njihova kraljevanja, kad bezakonici navršše mjeru, ustat će kralj, drzak i lukav. ²⁴ Njegova će moć porasti, ali ne svojom snagom; nesmiljeno će pustošiti,

uspijevat će u svojim pothvatima, zatirat' junake i narod Svetaca. ²⁵ Zbog njegove lukavosti prijevara će uspijevati u njegovoj ruci. On će se uznijeti u svome srcu, iz čista mira upropastit će mnoge. Suprotstavit će se Knezu nad knezovima, ali će - ne rukom - biti skršen. ²⁶ Viđenje o večerima i jutrima o kojem je bilo govora istinito je; no ti ga zapečati, jer je za daleke dane.” ²⁷ Tada ja, Daniel, obnemogoh i bijah bolestan više dana. Zatim ustadoh da vršim kraljevske poslove. Bijah smeten zbog viđenja, no nitko to nije dokučio.

9

¹ Prve godine Darija, sina Artakserksova, iz roda Medijaca, koji vladaše kraljevstvom kaldejskim, ² prve dakle godine njegova kraljevanja, ja, Daniel, istraživah u Pismima broj godina koje se - prema riječi koju Jahve uputi proroku Jeremiji - imaju ispuniti nad ruševinama Jeruzalema: sedamdeset godina. ³ Ja obratih svoje lice prema Gospodinu Bogu nastojeći moliti se i zaklinjati u postu, kostrijeti i pepelu. ⁴ Ja se moljah Jahvi, Bogu svome, priznavajući: “Ah, Gospodine moj, Bože veliki i strahoviti, koji čuvaš Savez i naklonost onima koji tebe ljube i čuvaju zapovijedi tvoje! ⁵ Mi sagriješismo, mi bezakonje počinismo, zlo učinismo, odmetnusmo se i udaljismo od zapovijedi i naredaba tvojih. ⁶ Nismo slušali sluge tvoje, proroke koji govorahu u tvoje ime našim kraljevima, našim knezovima, našim očevima, svemu puku zemlje. ⁷ U tebe je, Gospodine, pravednost, a u nas stid na obrazu,

kao u ovaj dan, u nas Judejaca, Jeruzalemaca, svega Izraela, blizu i daleko, u svim zemljama kuda si ih rastjerao zbog nevjernosti kojom ti se iznevjeriše. ⁸ Jahve, stid na obraz nama, našim kraljevima, našim knezovima, našim očevima, jer sagriješismo protiv tebe! ⁹ U Gospoda je Boga našega smilovanje i oprostjenje jer smo se odmetnuli od njega ¹⁰ i nismo slušali glas Jahve, Boga našega, da slijedimo njegove zakone što nam ih dade po svojim slugama, prorocima. ¹¹ Sav je Izrael prestupio Zakon tvoj, odmetnuo se ne slušajući tvoj glas. Zato se na nas izlila kletva i prokletstvo, kako je zapisano u Zakonu Mojsija, sluge Božjega - jer sagriješismo protiv Njega. ¹² Izvršio je prijetnje kojima je zaprijetio nama i sucima koji su nam sudili: svalio je na nas tešku nesreću te se ne dogodi pod nebom što se dogodi u Jeruzalemu. ¹³ Sva ova nesreća, kao što je zapisano u Zakonu Mojsijevu, došla je na nas, a mi nismo umilostivili lice Jahve, Boga svojega: nismo se obratili od svojih bezakonja pa da prionemo uz istinu tvoju. ¹⁴ Jahve je bdio nad nesrećom, on je dovede na nas. Jer je pravedan Jahve, Bog naš, u svim djelima koja učini, a mi nismo slušali glas njegov. ¹⁵ A sada, Gospode, Bože naš, koji si moćnom svojom rukom izveo narod svoj iz zemlje egipatske - i time sebi stekao ime koje traje do danas: mi sagriješismo, mi zlo učinismo. ¹⁶ Gospode, po svoj pravednosti svojoj odvrati svoj gnjev i svoju jarost od Jeruzalema, grada svojega, Svete gore svoje, jer zbog naših grijeha i zlodjela naših otaca Jeruzalem i tvoj

narod ruglo su svima koji nas okružuju.” ¹⁷ “A sada poslušaj, o Bože naš, molitvu sluge svoga i usrdne molbe njegove. Neka tvoje lice zasja nad svetištem tvojim opustošenim - zbog tebe, Gospode! ¹⁸ Prikloni uho svoje, Bože moj, i slušaj! Otvori oči te pogledaj našu pustoš i grad koji se tvojim zove imenom! Jer mi te ne molimo zbog svoje pravednosti, već zbog velikih smilovanja tvojih. ¹⁹ Gospode, čuj! Gospode, oprosti! Gospode, poslušaj i čini! Ne oklijevaj - zbog sebe, Bože moj, jer se tvojim imenom zove grad tvoj i narod tvoj!” ²⁰ Ja sam još govorio, moleći se i priznavajući grijehе svoje i grijehе svog naroda Izraela i usrdno zaklinjući Jahvu, svoga Boga, za Svetu goru Boga svoga. ²¹ Dok sam dakle ja još govorio moleći se, onaj čovjek Gabriel, koga vidjeh na početku viđenja, doletje u brzu letu, dotače me se u vrijeme večernjeg prinosa ²² i pouči me: “Daniele, evo me: dođoh da te poučim. ²³ Od početka tvoje molitve izišla je riječ, i ja dođoh da ti je navijestim. Ti si miljenik. Pazi dobro na riječ, razumij viđenje.” ²⁴ “Sedamdeset je sedmica određeno tvom narodu i tvom svetom gradu da se dokrajči opaćina, da se stavi pečat grijehu, da se zadovolji za bezakonje, da se uvede vječna pravednost, da se stavi pečat viđenju i prorocima, da se pomaže Sveti nad svetima. ²⁵ Znaj i razumij: Od časa kad izađe riječ 'Neka se vrate i neka opet sagrađe Jeruzalem' pa do Kneza Pomazanika: sedam sedmica, a onda šezdeset i dvije sedmice, i bit će opet sagrađeni trg i opkop, i to u teško

vrijeme. ²⁶ A poslije šezdeset i dvije sedmice bit će Pomazanik pogubljen, ali ne za sebe. Narod jednog kneza koji će doći razorit će Grad i Svetište: svršetak im je u propasti, a do svršetka rat i određena pustošenja. ²⁷ I sklopit će savez s mnogima za jednu sedmicu: a u polovici sedmice prestat će žrtva i prinos: na vrhu Hrama bit će grozota pustoši sve do svršetka, dok se određeno pustošenje ne obori na pustošnika.”

10

¹ Treće godine Kira, kralja perzijskoga, Danielu, prozvanome Baltazar, bi objavljena riječ - riječ istinita: velik rat. On je nastojao razumjeti riječ, i razumijevanje bi mu dano u viđenju. ² U te dane ja, Daniel, žalovao sam tri sedmice: ³ nisam jeo tečnih jela; meso ni vino nije ulazilo u moja usta i nisam se mazao uljem dok ne prodoše te tri sedmice. ⁴ Dvadeset i četvrtoga dana prvog mjeseca bijah na obali velike rijeke Tigrisa; ⁵ podigoh oči da vidim, i gle: Čovjek odjeven u lanene haljine, oko pasa mu pojas od zlata ofirskoga, ⁶ tijelo mu poput krizolita, lice kao munja, oči kao baklje ognjene, ruke i noge poput mjedi ugladene, zvuk riječi njegovih kao žamor mnoštva. ⁷ Jedini ja, Daniel, gledah ovo viđenje, ljudi koji bijahu sa mnom ne vidješe ga, ali ih spopade silan strah te pobjegoše da se sakriju. ⁸ Ostadoh sam gledajući to veliko viđenje; onemoćah, lice mi problijedje, iznakazi se, snaga me ostavi. ⁹ Začuh glas njegovih riječi, i kad razabrah glas, onesvijestih se i padoh licem

na zemlju. ¹⁰ I gle: ruka me dotače i pomože mi da se uprem na koljena i na dlanove. ¹¹ On mi reče: “Daniele, miljeniče, pripazi na riječi koje ću ti kazati! Ustani, jer ja sam evo k tebi poslan.” To reče, a ja ustadoh dršćući. ¹² I kaza mi: “Ne boj se, Daniele, jer od prvoga dana kad si odlučio da se poniziš pred svojim Bogom da bi razumio, tvoje su riječi uslišane i ja sam došao zbog tvojih riječi. ¹³ Knez kraljevstva perzijskoga protivio mi se dvadeset i jedan dan, ali Mihael, jedan od prvih Knezova, dođe mi u pomoć. Ostavih ga nasuprot Knezu perzijskome, ¹⁴ a ja dođoh da ti kažem što će zadesiti tvoj narod na svršetku dana. Jer još će jedno viđenje biti za one dane.” ¹⁵ Pošto mi to reče, ja oborih pogled na zemlju, bez riječi. ¹⁶ I gle: onaj, sličan sinu čovječjem dotače se mojih usana. Otvorih usta da govorim te rekoh onome koji stajaše preda mnom: “Gospodaru moj, zbog ovog viđenja obuzeše me tjeskobe i onemoćah. ¹⁷ I kako će sluga Gospodina svoga govoriti s Gospodinom kad posve onemoćah i dah me ostavi?” ¹⁸ Tada me se opet dotače onaj što bijaše kao čovjek te me okrijepi. ¹⁹ On reče: “Ne boj se, miljeniče! Mir tebi! Budi jak! Ohrabri se!” I dok mi to govoraše, ja se ohrabrih pa rekoh: “Govori, Gospodine, jer si me ohrabrio!” ²⁰ Tada će on: “Znaš li zašto sam došao k tebi? Sad ću se vratiti da se borim protiv Kneza Perzije; a čim svršim, doći će Knez Grčke. ²¹ Ali ću ti prije otkriti što je zapisano u Knjizi istine. Nema nikoga tko bi se sa mnom protiv njih borio, osim Mihaela, Kneza vašega,

11

¹ moje potpore i moga okrilja. ² A sada ću ti otkriti istinu. Evo: još će tri kralja ustati za Perziju: četvrti će biti bogatiji od svih ostalih, pa kad se zbog svoga bogatstva osili, sve će podići protiv kraljevstva grčkoga. ³ Ustat će junački kralj, vladat će silnom moću i činiti što ga bude volja. ⁴ A čim se ustane, njegovo će se kraljevstvo raspasti i bit će razdijeljeno na četiri vjetra nebeska, ali ne među njegove potomke; i neće više biti tako moćno kao za njegove vladavine, jer će njegovo kraljevstvo biti razoreno i predano drugima, a ne njima. ⁵ Kralj će Juga postati moćan; jedan će od njegovih zapovjednika biti moćniji od njega i zavladat će većom moću nego što je njegova. ⁶ Nekoliko godina kasnije oni će se udružiti, a kći kralja Juga doći će kralju Sjevera da sklope ugovor. Ali ona tim neće sačuvati snagu svoje mišice i njezino se potomstvo neće održati: bit će predana ona, i njezina pratnja, i njezino dijete, i njezin pomagač u tim vremenima. ⁷ No jedan će se izdanak njezina korijena podići na njezino mjesto, navalit će na vojsku, prodrijet će u tvrđavu kralja Sjevera, postupati s njima po miloj volji i pobijediti ih. ⁸ Pa i njihove bogove, njihove kipove i njihovo dragocjeno suđe, srebrno i zlatno, odnijet će kao plijen u Egipat. Nekoliko godina bit će jači od kralja Sjevera, ⁹ koji će onda prodrijeti u kraljevstvo kralja Juga, odakle će se vratiti u svoju zemlju. ¹⁰ Ali će se onda njegovi sinovi naoružati, skupit će silnu vojsku, odlučno će navaliti i poput poplave proći, zatim

će se opet zametnuti rat sve do njegove utvrde. ¹¹ Tada će se kralj Juga razgnjeviti i zavojštiti na kralja Sjevera; podići će silnu vojsku i nadvladati vojsku njegovu. ¹² Mnoštvo će biti uništeno, a on će se zbog toga uzoholiti; pobit će desetke tisuća, ali se neće održati: ¹³ kralj će Sjevera opet dići vojsku veću nego prije, i poslije nekoliko godina navalit će s velikom, dobro opremljenom vojskom. ¹⁴ U to vrijeme mnogi će se podići protiv kralja Juga; ustat će i nasilnici iz tvog naroda da se ispuni viđenje, ali će propasti. ¹⁵ Doći će kralj Sjevera: podići će nasipe da zauzme jedan utvrđeni grad. Mišice Juga neće odoljeti, pa ni izabrane čete neće imati snage da se odupru. ¹⁶ Onaj će navaliti protiv njega i učinit će s njime kako mu se prohtije - nitko mu se neće oprijeti: zaustavit će se u Divoti, uništenje je u njegovim rukama. ¹⁷ Čvrsto odlučivši da se pošto-poto domogne svega njegova kraljevstva, sklopit će s njim ugovor dajući mu jednu kćer za ženu da ga upropasti, ali mu neće uspjeti, neće se to zbiti. ¹⁸ Zatim će se okrenuti prema otocima i mnoge će osvojiti, ali će jedan zapovjednik dokrajčiti tu sramotu, sramotu mu sramotom vratiti. ¹⁹ Brže će nagnuti prema utverdama svoje zemlje, ali će posrnuti, pasti, više ga neće biti. ²⁰ Na njegovo će mjesto doći jedan koji će u diku kraljevstva poslati poreznika, ali će u kratko vrijeme poginuti bez gnjeva i boja. ²¹ Na njegovo će se mjesto uzdići nitkov kome ne pripada kraljevska čast. Ali on će iznenada doći i splotkama se domoći kraljevstva. ²² Pred

njim će biti preplavljene i skršene navalne snage i sam knez Saveza. ²³ Unatoč sporazumu s njime, izdajnički će navaliti i svladati ga s malo ljudi. ²⁴ Iznenada će upasti u bogate pokrajine i postupat će kako nisu postupali njegovi očevi ni očevi njegovih otaca, rasipajući među svoje plijen, pljačku i bogatstvo, smišljat će osnove protiv tvrdih gradova, ali samo za neko vrijeme. ²⁵ Pokrenut će, s velikom vojskom, svoju snagu i hrabrost protiv kralja Juga. Kralj Juga krenut će u rat s mnogom i moćnom vojskom, ali neće izdržati, jer će se protiv njega skovati spletke. ²⁶ I oni koji jeđahu za njegovim stolom skršit će ga: njegova će vojska biti uništena i mnogi će posječeni popadati. ²⁷ Oba će kralja smišljati zlo; sjedeći za istim stolom, govorit će laži jedan drugome: ali neće uspjeti, jer je svršetak odložen do određenog vremena. ²⁸ Vratit će se on u svoju zemlju s velikim blagom; srcem protiv svetoga Saveza, učinit će svoje i vratiti se u svoju zemlju. ²⁹ U određeno vrijeme opet će krenuti protiv Juga, ali sada neće biti kao prvi put. ³⁰ Kitimski će brodovi navaliti na njega, i on će se uplašiti. Vratit će se, bjesnjeti protiv svetoga Saveza i opet će se sporazumjeti s onima koji napustiše sveti Savez. ³¹ Čete će njegove doći i oskrvnuti svetište-tvrđu, dokinut' svagdašnjju žrtvu i ondje postaviti grozotu pustoši. ³² Svojim će spletkama navesti na otpad one koji se ogrešuju o Savez, ali ljudi koji ljube Boga ostat će postojani i vršit će svoje. ³³ Umnici u narodu poučavat će mnoštvo, ali će ih jedno vrijeme zatirati mačem

i ognjem, izgnanstvom i pljačkanjem. ³⁴ Dok ih budu zatirali, samo će im nekolicina pomagati, a mnogi će im se pridružiti prijeverno. ³⁵ Od umnika neki će pasti, da se prokušaju, probrani, čisti do vremena svršetka, jer još nije došlo određeno vrijeme. ³⁶ Kralj će raditi što god mu se prohtije, uznoseći i uzdižući sebe iznad svih bogova: protiv Boga nad bogovima govorit će hule i uspijevat će dok se gnjev ne navrši - jer ono što je određeno, to će se ispuniti. ³⁷ Neće mariti za bogove svojih otaca ni za Miljenika ženÄa niti za kojega drugog boga: samog će sebe izdizati iznad sviju. ³⁸ Mjesto njih častit će boga tvrđava, boga koga nisu poznavali njegovi očevi, častiti ga zlatom i srebrom, dragim kamenjem i drugim dragocjenostima. ³⁹ Navalit će na tvrđave gradova pomoću stranog boga: one koji njega priznaju obasut će počastima i dat će im vlast nad mnoštvom i dijelit će im zemlju za nagradu. ⁴⁰ U vrijeme svršetka kralj će se Juga zaratiti s njime; kralj će Sjevera navaliti na nj svojim kolima, svojim konjanicima i svojim mnogim brodovima. Provalit će u zemlje i proći njima poput poplave. ⁴¹ Prodrijet će u Divotu i mnogi će pasti. Njegovim će rukama izmaći Edom i Moab i glavnina sinova Amonovih. ⁴² Pružit će svoju ruku za zemljama: Egipat mu neće izmaći. ⁴³ On će se domoći zlatnog i srebrnog blaga i svih dragocjenosti Egipta. Pratit će ga Libijci i Etiopljani. ⁴⁴ Ali će ga uznemiriti vijesti s istoka i sa sjevera te će poći vrlo gnjevan da uništi i zatre mnoštvo. ⁴⁵ Postavit će svoje dvorske šatore

između mora i Svete gore Divote. Ali će i njemu doći kraj, i nitko mu neće pomoći.

12

¹ U ono će vrijeme ustati Mihael, veliki knez koji štiti sinove tvog naroda. Bit će to vrijeme tjeskobe kakve ne bijaše otkako je ljudi pa do toga vremena. U ono vrijeme tvoj će se narod spasiti - svi koji se nađu zapisani u Knjizi. ² Tada će se probuditi mnogi koji snivaju u prahu zemljinu; jedni za vječni život, drugi za sramotu, za vječnu gadost. ³ Umnici će blistati kao sjajni nebeski svod, i koji su mnoge učili pravednosti, kao zvijezde navijeke, u svu vječnost. ⁴ A ti, Daniele, drži u tajnosti ove riječi i zapečati ovu knjigu do vremena svršetka! Mnogi će tumarati, i bezakonja će rasti.” ⁵ Ja, Daniel, pogledah, kad eno: druga dvojica stajahu jedan s jedne, drugi s druge strane rijeke. ⁶ Jedan upita čovjeka odjevena u lanene haljine koji stajaše iznad voda rijeke: “Kada će doći kraj tim čudesima?” ⁷ Začuh čovjeka odjevena u lanene haljine, koji stajaše iznad voda rijeke; on podiže k nebu desnicu i ljevicu, kunući se Vječno živim. “Nakon jednog vremena, dva vremena i pola vremena - kada dođe kraj rasulu snage svetoga naroda - sve će se to svršiti.” ⁸ Ja slušah, ali ne razumjeh, pa upitah: “Gospodaru, kako će to svršiti?” ⁹ On reče: “Idi, Daniele, ove su riječi tajne i zapečaćene do vremena svršetka. ¹⁰ Mnogi će se očistiti, ubijeliti i prokušati; a bezbožnici će i dalje biti bezbožni; bezbožnici se neće urazumjeti, a umnici će razumjeti.

¹¹ Od časa kad bude dokinuta svagdašnja žrtva i postavljena grozota pustoši: tisuću dvjesta i devedeset dana. ¹² Blago onomu koji dočeka i dosegne tisuću trista trideset i pet dana! ¹³ A ti idi i otpočini; ustat ćeš da primiš svoju baštinu na kraju dana.”

13

¹ U Babilonu življaše neki čovjek po imenu Jojakim. ² On se oženi Suzanom, kćerju Hilkinom, veoma lijepom i bogobojaznom. ³ Njezini roditelji bijahu pravednici i odgojiše svoju kćer po Zakonu Mojsijevu. ⁴ Jojakim bijaše vrlo bogat: uz kuću imaše vrt. Judejci se skupljahu kod njega jer bijaše poštovaniji od svih. ⁵ One godine izabraše za suce dva starca iz naroda. O takvima reče Gospod: “Bezakonje izađe iz Babilona po starješinama, sucima koji su se smatrali upravljacima naroda.” ⁶ Ovi posjećivahu kuću Jojakimovu, i svi koji imahu kakvu parnicu obraćahu se njima. ⁷ Kad bi se narod, oko podneva, razišao, Suzana bi dolazila šetati u vrt svog muža. ⁸ Ona je dva starca svaki dan promatrahu gdje ulazi i šeta, pa je poželješe. ⁹ Izgubiše od toga razum, odvrtiše svoje oči od Neba i zaboraviše njegove pravedne sudove. ¹⁰ Obojica njome ranjena, skrivahu jedan od drugoga svoju muku, ¹¹ jer su se stidjeli priznati svoju pohotu za njom, ¹² ali su živo nastojali da je svaki dan vide. ¹³ Jednom se rastadoše rekavši: “Hajdemo kući, doba je ručku.” I svaki ode na svoju stranu, ¹⁴ ali se vratiše i nađoše na istom

mjestu. Ispitujući se za povod, priznaše pohotu za njom, i tada ugovoriše priliku kad bi mogli zateći Suzanu samu. ¹⁵ I dok su tako vrebali zgodan dan, uđe ona jednom, kao i minulih dana, samo sa dvije djevojke: htjede se okupati u vrtu, jer bijaše vruće. ¹⁶ Ondje ne bijaše nikoga: osim ona dva starca, koji je, skriveni, vrebahu. ¹⁷ Ona reče djevojkama: “Donesite mi ulja i pomasti pa zaključajte vrtna vrata da se okupam!” ¹⁸ One učine kako im zapovjedi: zaključaše vrtna vrata te iziđoše na pokrajna vrata da donesu što im je zapovjedila; ništa nisu znale o starcima, jer bijahu skriveni. ¹⁹ Čim djevojke iziđoše, oni ustadoše i pritrčaše k njoj. ²⁰ “Evo, rekoše, vrtna su vrata zaključana, nitko nas ne vidi. Mi te se poželjemo, podaj nam se i budi naša!” ²¹ Ako li nećeš, mi ćemo protiv tebe svjedočiti da je neki mladić bio s tobom i da si zbog toga udaljila od sebe svoje djevojke.” ²² Suzana zastenja: “Odasvud sam pritisnuta: učinim li to, smrt me čeka; ne učinim li, neću vam ruci umaći. ²³ Milije mi je da nedužna padnem u vaše ruke nego da sagriješim pred Gospodom.” ²⁴ I povika iza glasa. Okrenuše vikati i oba starca na nju, ²⁵ a jedan potrča i otvori vrtna vrata. ²⁶ Kad ukućani čuše krikove u vrtu, dotrčaše na pokrajnja vrata da vide što se dogodilo. ²⁷ Pošto starci ispriповjediše svoju pripovijest, postidješe se sluge veoma, jer se o Suzani takvo što nikad ne ču. ²⁸ Sutradan se narod sabra kod Jojakima, njezina muža. Dođoše onamo starci, puni bezbožne namjere da Suzanu usmrte. ²⁹ Rekoše skupljenu nar-

odu: "Pošaljite po Suzanu, kćer Hilkijinu, ženu Jojakimovu!" Poslaše po nju. ³⁰ Ona dođe sa svojim roditeljima, djecom i svim rođacima. ³¹ A Suzana bijaše veoma ljupka i ljepolika. ³² Kako bijaše pod koprenom, oni bezakonici narediše da skinu koprenu da bi se nasitili njezine ljepote. ³³ Svi njezini plakahu, a tako i svi koji je gledahu. ³⁴ Oba starca ustadoše usred naroda i staviše joj ruke na glavu. ³⁵ Ona plačući, srca zaufana u Gospoda, pogleda prema nebu. ³⁶ Starci rekoše: "Dok mi šetasmo sami po vrtu, uđe ona sa dvije djevojke, zaključa vrtna vrata i otpusti djevojke. ³⁷ Priđe k njoj mladić koji bijaše skriven i leže s njom. ³⁸ Mi bijasmo u kutu vrta; videći to bezakonje, potrčasmo k njima. ³⁹ Vidjesmo ih zajedno, ali ne mogosmo uhvatiti mladića jer bijaše jači od nas pa otvori vrata i pobježe. ⁴⁰ Ali ovu uhvatismo i zapitasmo tko ono bijaše. ⁴¹ Ne htjede nam kazati. Za to svjedočimo." Povjerova im zbor - tÓa oni bijahu starješine narodne, suci, i osudiše je na smrt. ⁴² Suzana povika iza glasa: "Bože vječni, ti koji poznaješ tajne, koji znaš sve prije negoli se zbude, ⁴³ ti znadeš da su lažno svjedočili protiv mene. I evo umrijet' mi je, a da ne učinih ništa od onoga što je njihova pakost izmislila protiv mene." ⁴⁴ Gospod usliši njezin vapaj. ⁴⁵ Dok su je vodili u smrt, probudi Bog sveti duh mladog momčića Daniela. ⁴⁶ On povika iza glasa: "Ja sam čist od krvi njezine!" ⁴⁷ Sav se narod okrenu prema njemu i zapita: "Što si to kazao?" ⁴⁸ Stade posred njih i reče: "Tako li ste ljudi, sinovi Izraelovi?"

Bez istrage i bez uvida u istinu osudiste kćer Izraelovu? ⁴⁹ Vratite se u sudnicu, jer lažno ovi svjedočiše protiv nje.” ⁵⁰ Sav se narod brzo vrati, a starješine mu rekoše: “Dođi, sjedni među nas i reci nam, jer tebi Bog dade starješinstvo!” ⁵¹ Tada im reče Daniel: “Rastavite daleko jednoga od drugoga, i ja ću ih ispitati.” ⁵² Rastaviše ih, pa Daniel dozva jednoga od njih i reče mu: “Stari zlikovče, sada dođoše na te grijesi koje nekoć učini, ⁵³ donoseći nepravedne presude, osuđujući nedužne i oslobađajući krivce, dok Gospod govori: 'Nedužna i pravedna da nisi ubio.' ⁵⁴ Sada, dakle, ako si ovu doista vidio, reci nam: pod kojim si ih drvetom vidio zajedno?” On odgovori: “Pod jednom trišljom.” ⁵⁵ Daniel reče: “Zaista, slagao si na svoju glavu. Evo, Anđeo je Božji već dobio od Boga zapovijed da te rasiječe po sredini.” ⁵⁶ I otpusti ovoga, a dade dovesti drugoga te mu reče: “Sjeme Kanaanovo, a ne Judino, ljepota te zaludila, strast ti srce okrenula! ⁵⁷ Ovako ste radili sa kćerima Izraelovim, a one su vam se od straha podavale. Ali se kći Judina ne podloži vašem bezakonju. ⁵⁸ Reci mi dakle pod kojim si ih drvetom zatekao zajedno!” On odgovori: “Pod jasikom.” ⁵⁹ Daniel mu reče: “Pravo si i ti lagao na svoju glavu. Anđeo Božji čeka s mačem u ruci da te rasiječe po sredini te vas obojicu zatre.” ⁶⁰ Tada sav zbor stade iza glasa vikati i blagoslivljati Boga koji spasava one što se u nj uzdaju. ⁶¹ I okrenuše se protiv one dvojice staraca kojima je Daniel iz njihovih usta dokazao lažno svjedočenje. ⁶² I učiniše njima kako u

svojoj pakosti oni smisliše bližnjemu: pogubiše ih prema zakonu Mojsijevu. Tako onoga dana bi spašena jedna nedužna krv. ⁶³ Hilkija i njegova žena dadoše hvalu Bogu za svoju kćer Suzanu, a tako i Jojakim, muž njezin, i svi njezini rođaci, što se na njoj ne nađe ništa sramotno. ⁶⁴ I od onoga dana Daniel postade velik u očima naroda.

14

¹ Kralj Astijag bi pridružen svojim ocima, a naslijedi ga Kir Perzijanac. ² Daniel življaše kod kralja, koji ga poštivaše više nego bilo kojega od svojih prijatelja. ³ A imali su u Babilonu kumira imenom Bela i prinosili mu svaki dan po dvanaest artaba najboljeg brašna, četrdeset ovaca i šest metreta vina. ⁴ I kralj ga je štovao i svaki dan išao da mu se klanja. A Daniel se klanjaše svome Bogu. ⁵ Stoga mu reče kralj: “Zašto se ti ne klanjaš Belu?” On odgovori: “Jer ne štujem rukotvorenih kumira, nego Boga živoga, koji stvori nebo i zemlju i koji gospodari svakim tijelom!” ⁶ Tada će kralj: “Ti dakle misliš da Bel nije živi bog? Zar ne vidiš što sve pojede i popije svaki dan?” ⁷ I reče Daniel smiješeći se: “Ne varaj se, kralju; iznutra je od gline, izvana od mjedi; nikada taj još nije ni jeo ni pio.” ⁸ Kralj, bijesan, dozva Belove svećenike te im reče: “Ako mi ne reknete tko jede ovu hranu, umrijet ćete; no ako dokažete da to Bel jede, umrijet će Daniel što pogrdi Bela.” ⁹ I reče Daniel kralju: “Neka bude po tvojoj riječi!” A svećenika Belovih bijaše sedamdeset, ne brojeći žene i djecu. ¹⁰ Kralj tako uđe s Danielom u hram

Belov. ¹¹ Svećenici mu Belovi rekoše: “Mi ćemo izići, a ti, o kralju, naredi da se postave jela i donese miješano vino: zatim zaključaj vrata i zapečati ih svojim prstenom; ako ujutro dođeš i ne nađeš da je Bel sve pojeo, neka umremo - mi ili Daniel, naš klevetnik.” ¹² Nisu se bojali, jer bijahu načinili pod stolom tajni ulaz kojim bi svaki dan dolazili i trošili jelo. ¹³ Ali kad oni izadoše i kralj dade postaviti jela Belu, ¹⁴ Daniel naredi svojim slugama da donesu pepela i njime pospu sav hram pred očima kraljevim. Tada izidoše, zaključaše vrata, zapečatiše ih kraljevim prstenom te otidoše. ¹⁵ Svećenici, po običaju, dođoše noću sa ženama i djecom: sve izjedoše i popiše. ¹⁶ Kralj sutradan urani, a tako i Daniel. ¹⁷ I kralj ga zapita: “Daniele, jesu li pečati nepovrijeđeni?” - “Nepovrijeđeni su, kralju”, odgovori Daniel. ¹⁸ Čim se otvoriše vrata, kralj pogleda na stol i povika iza glasa: “Velik li si, Bele, i nema nikakve prijevare u tebe!” ¹⁹ Daniel se nasmija; zadrža kralja da ne uđe, pa mu reče: “Pogledaj pod, istraži čije su ovo stope!” ²⁰ “Vidim stope muškaraca, žena i djece” reče kralj. ²¹ I bijesan, dade uhvatiti svećenike, žene i djecu njihovu. Tada mu pokazaše tajna vrata na koja su ulazili i trošili ono što bijaše na stolu. ²² Kralj ih dade pogubiti, a Bela predade Danielu, koji razori njega i njegov hram. ²³ A bijaše i velik zmaj koga štovahu Babilonci. ²⁴ Kralj reče Danielu: “Hoćeš reći da je mjeden? Gle! Živi, jede, pije: nećeš valjda kazati da ovo nije živi bog. Pokloni mu se!” ²⁵ Daniel odgovori:

“Ja se klanjam Gospodu Bogu svome; on je Bog živi. A ti, kralju, daj mi vlast, i ja ću ubiti ovu zmiju bez mača i bez toljage.”²⁶ I reče kralj: “Dajem ti!”²⁷ Tada Daniel uze smole, masti i dlaka, sve to ispeče, načini od toga kuglice te ih baci zmaju u ždrijelo. Zmaj proguta i rasprsnu se. A Daniel reče: “Gledajte čemu se klanjate!”²⁸ Kad to čuše Babilonci, silno se razbjesnješe i pobuniše se protiv kralja. Rekoše: “Kralj postade Židov: Bela sruši, zmaja ubi, svećenike pokla.”²⁹ Navališe dakle kralju i rekoše: “Predaj nam Daniela, inače ćemo ubiti tebe i tvoj dom!”³⁰ I vidje kralj da žestoko navaljuju; prisiljen, preda im Daniela.³¹ Oni ga baciše u lavlju jamu: i ostade ondje šest dana.³² U jami bijaše sedam lavova kojima davahu svaki dan po dva trupla i dvije ovce: tada im ne dadoše ništa da bi proždrla Daniela.³³ A prorok Habakuk bijaše u Judeji: upravo bijaše skuhaio kašu i nadrobio kruha u posudu te pošao da odnese žeteocima u polje.³⁴ I Anđeo Gospodnji reče Habakuku: “Odnesi ručak koji imaš u Babilon, Danielu u lavljoj jami!”³⁵ Habakuk odgovori: “Gospodine, Babilon ne vidjeh i za jamu ne znam!”³⁶ Anđeo ga Gospodnji uhvati za vrh glave i noseći za kiku spusti ga u Babilonu povrh jame hitrinom svoga duha.³⁷ I povika Habakuk: “Daniele, Daniele, uzmi ručak što ti ga šalje Bog!”³⁸ A Daniel reče: “Spomenuo si se mene, Bože, i nisi zapustio one koji tebe ljube.”³⁹ I ustade Daniel i blagova, a Anđeo Gospodnji odmah vrati Habakuka u njegovu zemlju.⁴⁰ Sedmoga dana dođe kralj da

oplače Daniela; priđe jami, pogleda, kad ono: Daniel sjedi. ⁴¹ Tada kralj povika iza glasa: “Velik si, Gospode Bože Danielov, i nema drugoga Boga osim tebe!” ⁴² I zapovjedi da Daniela izvade iz jame i da onamo bace one koji su njega htjeli upropastiti: lavovi ih učas požderaše pred njegovim očima.

Sveta Biblija
The Holy Bible in the Croatian language, translated
by Ivan Šarić Sarajevo

Public Domain

Language: Hrvatski (Croatian)

2019-12-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source
files dated 17 Dec 2019

814ebc92-1eb7-5ca7-a82b-7435e80342a7